

Válságkezelés a választások évében

Új év – új remények, új feladatok, szokás mondani. Ön szerint milyen év vár a szlovákiai magyarságra, illetve a Magyar Koalíció Pártjára 2009-ben? – kérdeztük **Berényi Józseftől**, az MKP általános elnökhelyettesétől.

– Úgy látom, három nagy kihívás vár ránk ebben az esztendőben. Az egyik a választásokkal kapcsolatos, többször is elhangzott már, hogy Szlovákiában az ide esztendő választási szuperév lesz, nem kizárt, hogy a polgároknak ötször kell majd az urnához járulniuk, hiszen csak az európai parlamenti választás egyfordulós, az államfő és a megyei elnökök személyéről vélhetően csak a második forduló dönt majd. A második nagy kihívás talán ebből adódik: a szlovák-magyar viszony sem hazai, sem nemzetközi vonatkozásban nem nevezhető felhőtlennek, s bár én nagyon pozitívan értékelem, hogy elkezdődött a párbeszéd a parlamenti bizottságok, illetve a legmagasabb közjogi méltóságok között, féltő, hogy a válasz-

tások kapcsán újra kiéleződik a helyzet. Az MKP számára tehát az a nagy feladat, hogy szorgalmazza a párbeszéd folytatását, sőt, elérje, hogy azok tartalmasak, eredményközpontúak legyenek. És azt is el kell érniük, hogy megváltozzon a szlovák fél magatartása, konstruktívabb legyen, hiszen láthattuk, az eddigi megbeszélések során a magyar kezdeményezések, javaslatok elutasításában merült ki a szlovák politikusok aktivitása. A harmadik, de távolról sem az utolsó nagy feladat számunkra az, hogy csökkentjük a gazdasági válság hatásait Dél-Szlovákiában és javaslatokat tegyünk különböző válságkezelő megoldásokra.

Az emberek szempontjából nyilván ez utóbbi a leg-

fontosabb, a párt számára viszont ez a legnehezebb, az ellenzéki szerepkör nem ad nagy mozgásteret.

– Ez tény, viszont az MKP nemcsak a húsz parlamenti képviselőből áll, a pártnak nagyon sok polgármestere, helyi és megyei képviselője van, és sok olyan vállalkozó is, akik lokálpatrióták, s nemcsak saját javukat nézik, hanem közösségben is gondolkodnak és szimpatizálnak velünk. Rengeteg találkozó, megbeszélésen vettem részt az utóbbi hetekben, a parlamenti szünetnek köszönhetően volt időm rá. Jelenleg még nehéz meghatározni a teendőket, szinte minden

szakembertől azt hallottam, ki kell várni, milyen hatásai lesznek a válságnak, de mindenütt azt is tapasztaltam, hogy vannak elképzelések, több koncepció is, s a helyzet alakulásától függően készek cselekedni ezek az emberek. Nekünk pedig, központi szintről, koordinálni és segíteni kell ezeket a kezdeményezéseket, illetve, ha szükséges, a parlamentben kezdeményezni bizonyos intézkedéseket.

A választásokkal kapcsolatban megfogalmazódnak olyan vélemények, hogy különbséget kell tenni közöttük, mert nem mind azonos fajsúlyú, nem mind egyformán fontos. Ön szerint is lehet valamilyen sorrendiséget meghatározni?

– Minden politikus azt mondja választóinak, hogy minden voksolás fontos, én sem tudok mást tenni, mert meggyőződésem szerint nem lehet fontossági sorrendet felállítani. Gondoljunk együtt — javasolom az

olvasóknak. Ivan Gašparovič 2006-ban igen sokat tett azért, hogy az MKP ne legyen az új kormány tagja, s tudjuk, mennyire közel áll hozzá a jelenlegi koalíció. A társadalmi közhangulathoz – benne a szlovák-magyar kapcsolatokhoz is – ennek függvényében járul hozzá. Őszintén mondom tehát, hogy amennyiben a szlovákiai magyarok azt szeretnék, hogy ez a társadalmi közhangulat javuljon, s nyugodtabb légkörben végezhesünk önépítő munkát, akkor az urnához járulnak, hogy Iveta Radičová legyen az ország új „első embere”. Az európai parlamenti választások során az eddigi 14 helyett csak 13 képviselőt választhat az ország, valaki tehát elveszt minimum egy helyet az eddigi képviseletéből, jó lenne, ha ez nem a szlovákiai magyar közösség lenne. Tudatosítani kell, hogy amennyiben kisebbségi jogaink tekintetében hazai körökben nem tudunk előbbre

jutni, utolsó mentővárunk Európa, azaz az európai intézmények, de igazán hatékonyak csak akkor lehetünk, ha erős EP-képvisletünk is lesz. Sajnálatos módon a kerületi önkormányzatokról még mindig viszonylag keveset tudnak az emberek, pedig öt megyében vagyunk érdekeltek, s a döntéshozói és fiskális decentralizációnak köszönhetően sok minden éppen ezen a szinten dől el. Én konkrétan a Nagyszombati kerületet tudom felhozni példának, ahol tavaly hatalmas beruházással a közutakat újjátottuk fel, s az MKP képviselőinek köszönhető, hogy a munkálatok a Galántai és a Duna-szerdahelyi járást sem kerültek meg, de rengeteg támogatást kaptak az iskolák, a kulturális rendezvények is. Meggyőződésem, hogy ha nem vagyunk ott a döntéshozatalnál, ezek a pénzek a kerület északi részében maradtak volna.

Vagyis: minden választás fontos lesz. (K.A.)

Bort, búzát ... és békés együttműködést!

Az ember sosem bújhat ki saját bőréből — tapasztaltam meg sokadszor az idei első találkozásaimon, amelyekre alapvetően az ilyenkor szokásos „bort, búzát, békességet” óhajts-kívánság baráti kinyilatkoztatásának szándékával indultam, bizvást bizva abban, hogy az alig elmúlt ünnepek hangulata hatja majd át társalgásaimat, s messze kerülni fogjuk még a „szürke hétköznapok” gondjait, a „nagypolitika” pedig — ünneprontó jellege miatt — eleve elkerüli köreinket.

Tévedtem és csalódtam! Mindez azonban nem hatotta meg barátaimat, mondván, végül is frakcióvezető vagyok, kinek mondják, ha nem nekem és mindjárt ilyenkor, az új év elején, hogy álljunk már a sarkunkra. Ne hagyjuk, hogy olyanok packázzanak velünk és kössék feltételekhez az egyeztetés lehetőségét,

akik szűk pártérdek miatt kiléptek a kormányból, hozzászólva a hatalomhoz a jelenlegi koalíciót, megakik lelkiismeret-furdalás nélkül szavazzák meg a kollektív bűnösség elvének sérthetlenségét a 21. század elején, vagy éppen olyanok, akik még azt sem tartják tiszteletben, hogy a magyar is hivatalos nyelve az Európai Uniónak, mégis meg akarják erőszakolni idegen földrajzi kifejezésekkel. Soroljam tovább?

És sorolták, mi fájó-bántó eseménysor rögzült bennük, s nehéz volt megállítani a szózuhatagot. Nehéz, mert nem a düh, még csak nem is az elkeseredés beszélt belőlük, megalapozott, pontos információk alapján kialakult véleményüket sorolták. És még akkor sem éreztem haragot hangjukban, amikor a „packázás” visszautasítására szólítottak fel, abban

is volt egy különös méltóság. Vita ennek megfelelően nem is alakult ki közöttünk, merthogy a „packázást” én magam is elvettem, a párbeszéd szükségességét viszont — amiről végül én kezdtem beszélni — ők is elfogadták.

Hiszen a politikát úgy is fel lehet fogni, hogy az a közjó, avagy a közjó szolgálata, amely magába foglalja a legapróbb település legkisebb polgári társulását és annak tagjait, hiszen nyilván olyan munkát akarnak elvégezni, amelyet fontosnak tartanak, amely hiánycikk a kisközösségben, munkájukkal pedig formálják, gazdagítják a falu társadalmi életét. S tesszik mindezt úgy, hogy teret hagynak mások munkájának is, s mint sajátjukat, úgy fogadják el és tisztelik mások kezdeményezését, hiszen ők is formálják, gazdagítják a közös életteret.

(Ugye, egyértelmű, hogy az apró település város is lehet, a kis polgári társulás pedig akár országos szövetség is, a döntő a munka, avagy a munkák sokasága, amelyeket egymást nem akadályozó, sőt, akarva-akaratlan egymást kiegészítő dolgozó szervezetek végeznek el a közösség — egy körülhatárolható emberei társadalom — javára.)

Ez a politika nem azonos a pártpolitikával. A pártpolitika — ha jó — lehetőségre szerint teret biztosít, támogatja azt a fajta politikát, amely a cselekvés-párbeszéd közösségi-társadalmi megnyilvánulási formája. A Magyar Koalíció Pártja nemcsak most, a jövőben is — ha úgy tetszik: stratégiai célként — vállalja fel a közjóként, avagy a közjó szolgálataként megnyilvánuló politikát.

A pártpolitika más, hiszen — tetszik vagy nem,

ez az igazság — az már a hatalomról szól. Arról, hogy egy párt miként tudja programjával megszólítani a polgárokat, milyen támogatói tömeget tud felsorakoztatni maga mögé, hiszen attól függ, milyen szerephez jut a hatalom gyakorlásában. Meg arról is szól a pártpolitika, hogy a megszerzett hatalmi szereppel miként él. Mert — megint csak: tetszik vagy nem — a demokráciának vannak különböző fejlettségi szintjei, s a hatalmat fel lehet fogni úgy is, hogy a „győztes mindent visz” többségi elv rideg kizárólagosságával gyakoroljuk, meg lehet úgy is, hogy egyfajta „társadalmi szerződésre” építjük a pártpolitika szándékainak megvalósítását, s a döntéshozatal alapja a párbeszéd, másnéként fogalmazva: a pártpolitika a konszenzusereséssre építi hatalomgyakorlá-

sának módszerét. A Magyar Koalíció Pártja demokráciaképe ez utóbbi hatalomgyakorlási módszerre épül — nemcsak ma, hanem stratégiaileg is —, elkerülhetetlen hát a párbeszéd iránti nyitottságunk, sőt, elvárásunk.

Nem vitatkoztunk barátaimmal, hiszen előbb én értettem őket, aztán megők engem. De nem azért találkoztunk, hogy politizáljunk, ezért aztán elhangzott az új esztendő elején szokásos óhaj-kívánság is, némi módosítással, vagyis: Bort, búzát és békés, párbeszédre épülő együttműködést!

BÁRDOS GYULA

BESZÉLGETÉS A KÖZTÁRSASÁGIELNÖK-JELÖLTÜNKKEL, IVETA RADIČOVÁVAL

Az állampolgárokat egyenlő jogok illetik meg

● **Képviselő asszony, Ön indul a szlovákiai köztársaságielnök-választásokon. Az ország összes állampolgárának, a magyar ajkú embereknek is az elnöke kíván lenni?**

– Az állampolgárokat nemre, fajra, etnikumra való tekintet nélkül egyenlő jogok illetik meg. A Szlovákiában élő magyarok a Szlovák Köztársaság állampolgárai, sőt 70 százaléuk – tehát majdnem ugyanolyan arányban, mint a szlovák nemzetiségűek –, büszkén vállalja a Szlovák Köztársaság állampolgárságát. Ennek nagyon örülök.

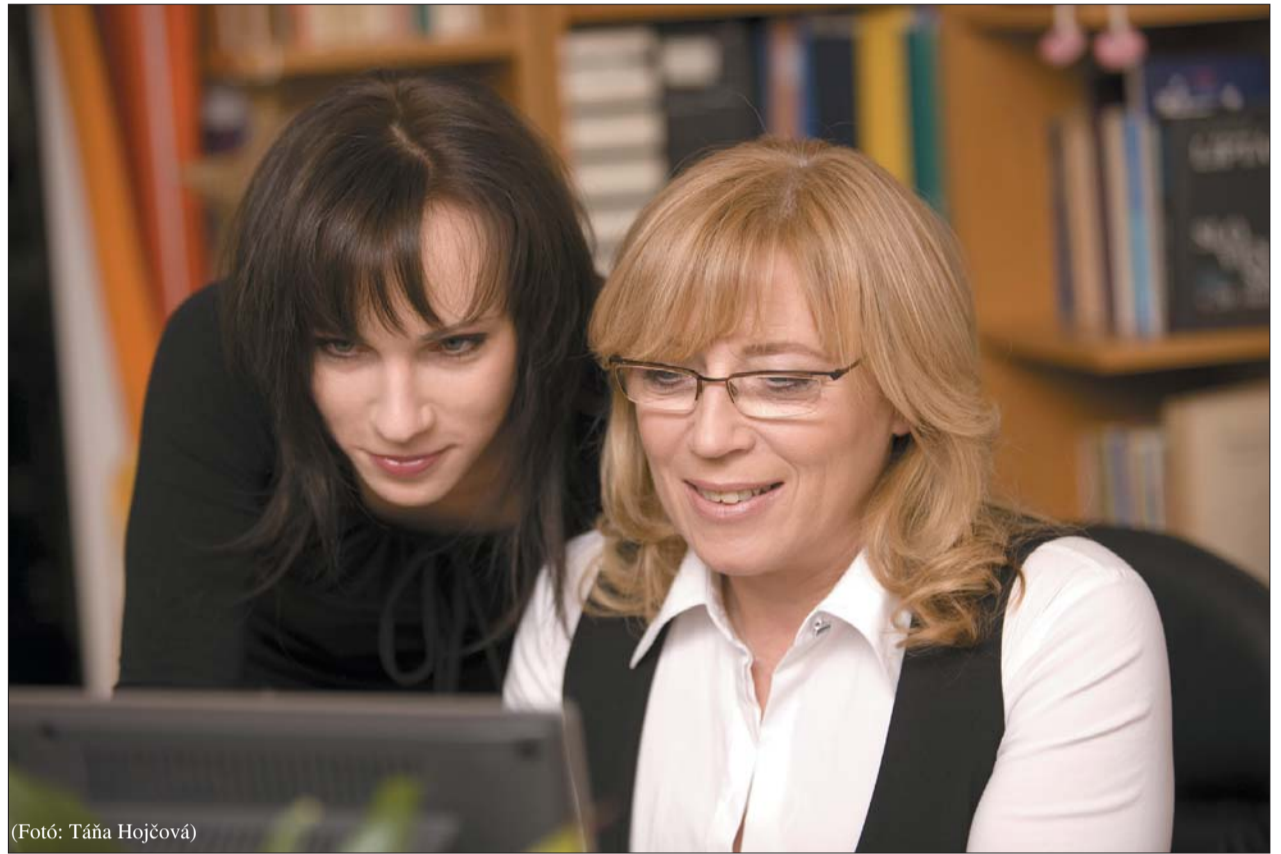
● **Amikor fokozódott a feszültség Magyarország és Szlovákia között, Ön a Szívvel a megértésért – az extrémizmus ellen felhívással állt elő, ezt követően Komáromban találkozott Fodor Gáborral, és párbeszédre szólította fel Szlovákia és Magyarország politikusait. Elégedett az eredménnyel?**

– Az összes csoportosulásnak – legyen az politikai vagy politikán kívüli –, amely számára fontos a jó viszony, lehetősége van arra, hogy megteremtse a Szlovákia és Magyarország közötti helyzet javításának feltételeit. Nekem ez volt az első lépésem a partnerek, a magyar parlamenti képviselők felé. A következő a Göncz Kinga külügyminiszter-asszonnyal való budapesti találkozásom lesz idén februárban. Természetesen, fontos lesz az ún. oktatásügyi törvény sorsa, mivel valóban vannak olyan problémák, amelyeket gyorsan meg lehet oldani, ilyen például a tankönyvek problémája. Minden megoldott részprobléma, mint például a pilisszenterkeszti (Mlyny) ügy vagy az Ipoly-hidak építése, éppen azok a konkrét dolgok, amelyek enyhítik a feszültséget kölcsönös kapcsolatainkban. Meg kell említenem azonban Gyurcsány miniszterelnök úr felszólalását is az euró bevezetésének alkalmából rendezett ünnepségen, amelyben kiemelte történelmünket és kultúránkat, sőt felajánlotta Magyarország segítségét az energetikai válság idején.

● **Az ellenzéki pártok támogatása mellett miért döntött úgy, hogy állampolgári jelölt is kíván lenni?**

Az elnöki hivatali időszak alatt legalább két kormány irányítja majd az országot. A korábbi elnököt, sőt a jelenlegi köztársasági elnök urat is megválasztása előtt az ellenzéki pártok támogatták, amelyek a 2006-os választások után a kormánykoalíció részesei lettek, és így az elnök úr a kormánypártok támogatását élvezte. Az elnöknek ennek az országnak az állampolgárait és az országot mint egészet kell képviselnie kifelé. Ebben az értelemben állampolgári jelölt, amit a közvetlen választás igazol. A párton felüliség azonban nem jelent érték nélküliséget vagy apolitikusságot. És éppen a jelenlegi és jövő generációk prioritásaira fektetett hangsúly, a demokrácia, jogállam, igazságosság, jogérvényesítés értelmezése és garantálása vagy a család funkciója és szerepe, az egészségvédelem, a szolidaritás értelmezése és annak érvényesítése, a méltóság garantálása és a hazafiság erősítése azok az értékek, amelyek biztosítását, működését, formáját jelentős mértékben befolyásolhatja a köztársasági elnök intézménye.

● **Az emberek többsége a szociális területen kifejtett kezdeményezésein keresztül látja Önt. Hogyan értékeli a kormány**

(Fotó: Táňa Hojčová)

Iveta Radičová lányával, Evulával. „A végleges igent csak akkor mondtam ki, amikor ő is igent mondott“

jelenlegi lépéseit a családpolitikában?

– Meg vagyok és mindig meg leszek győződve arról, hogy a család abszolút kulcsfontosságú a gyermeknevelésben. Az államnak nem helyettesítenie kell ezt az intézményt, hanem segítő kezet kell nyújtania neki. Főleg a dolgozó szülőknek, akiknek a lehető legjobban össze kell hangolniuk a családi életet és a munkájukat. Ezért javasoltam a családok számára kialakítandó szolgáltatások munkaadók általi támogatását, vagy például az anyasági és gyermekgondozási segély párhuzamosságát, amely a gyermek születése után egy év-

vel a gyermek születése előtti nettó fizetésnek megfelelő bevételt biztosítana a szülő számára. A családpolitika és az állami forrásokból való támogatásnak 2 fő formája van: a pénzügyi támogatás, amelyhez valóban a gyermekek utáni támogatás növelésével lehet és kellene hozzáállnunk, valamint a családok számára kialakított szolgáltatások fejlesztése. Mindkét területen lehetőségünk van a családközpontú politika jelentős kibővítésére.

● **És mi a helyzet az Ön családjával? Azt mondta, hogy a politikai történetekbe az Önhöz legközelebb állók teljes beleegyezésével veti bele magát. Hogyan reagált lánya, Eva és jelenlegi partnere Ján Riapoš?**

– Janko nem habozott egy pillanatig sem. Elsőként reagált – és jól emlékszem arra a mondatra. „Végre olyan elnököm lenne, akire büszke lehetek.“ Én viszont majdnem hét hónapig gondolkoztam. Minden pro és kontra érvet mérlegeltem. Tudásom és tudomásom szerint. Mérlegeltem döntésem buktatóit és magánéletem teljes elvesztését. Nagyon súlyos döntésről van ugyanis szó, ezért azt nem lehet egyik napról a másikra meghozni. Evula – ahogy lányomat becézem – is kételkedett. A végleges igent csak akkor mondtam ki, amikor ő is igent mondott. Félelme és kételkedése azonban másból eredt – úgy féltett engem, mint ahogyan a lányok általában féltik az anyjukat. Meg akart óvni attól, amit a politika magában hordoz. Talán nyugodtabb lenne, ha csak az akadémiai területen tevékenykednék. Most azonban nagyon intenzíven segít nekem a kampányban.

– Van egy varázserejű jelszavam: addig aludhatok, ameddig akarok. Nem kell ébresztőóra kelnem.

● **Az Ön élete elég hektikus. Hogyan tud kikapcsolódni?**

– Van egy varázserejű jelszavam: addig aludhatok, ameddig akarok. Nem kell ébresztőóra kelnem.

Persze csak olykor-olykor. És ez nagy örömmel tölt el. S tudja, hogy ilyenkor reggel hat körül kelek? Elég csak a lehetőség tudata, ami felszabadító erejű, és én már estétől örülök annak a napnak. Azok közé az emberek közé tartozom, akik képesek kikapcsolódni. Kiskoromtól intenzív munkára és intenzív pihenésre neveltek. Rendszeresen járok színházba, és mindig nagy örömmel várok minden előadást. Szívesen járok koncertekre és moziba, ám ott ingyenek számítok. Válogatok. A könyvek mellett is ki tudok kapcsolódni. Rossz szokásom, hogy egyszerre több könyvet olvasok, és a rendelkezésemre álló idő szerint választok könyvet a repülőre – Európán belüli vagy más kontinensre való repülésre –, illetve alvás előtt alapvetően csak elbeszéléseket. Ugyanis azon vettem észre magam, hogy ugyancsak belefeledkeztem a könyvbe, és alvás nélkül másnap nehezen tud dolgozni az ember. Ezt már nem engedhetem meg magamnak. Voltak idők, amikor egyenesen a könyv mellől indultam munkába. Manapság ugyanis annyi nagyszerű könyv jelenik meg...

● **Honnan szerzi a pozitív energiát?**

– Az állatoktól is szerzek energiát, akik hihetetlen

Iveta Radičová, Göncz Kinga magyar külügyminiszterrel

módon érzékelik a stresszt és a negatív emóciókat. Van egy csodálatos golden retrieverem és több macskám is, hajléktalanok, amelyek valamilyen módon biztosan értesítik egymást, hogy oda, abba a házba menjetek, onnan nem dobnak ki titeket. Igaz ugyan, hogy nem dobjuk ki őket, de az utolsó kandúr esetében, amelyik csak nemrégiben érkezett hozzánk, még mindig fenntartom a véleményem, hogy csak ideiglenes lakhelye van nálunk. Mivel én elfogadtam őket, elfogadta őket a kutyám is. Az állatokat ugyanis nagyon szeretem – bármilyet és minden fajtát. Igyekszem segíteni – a gyermekotthonokban nevelkedő gyermekeken kívül a menhelyeken levő állatokon is. Ott szétosztom az energiám és nem érzem ezt munkának. Büszkén mondha-

tom, hogy a „*Mindenki otthon van*” projektben körülbelül négyszáz gyermekem van. Évek óta rendszeresen

találkozom velük, és állandó segítséget nyújtok a gyermekeknek és a pótcsaládoknak is. Nem szeret-

ném, hogy úgy hangozzon, mesterséges érdemeket formálok magamnak. Sok éve csinálom már ezt. Ettől elé-

gedettebbnek érzem magam a Földön.

● **Ön ma ismert nő, politikus, elismert személyiség az akadémiai területen, akinek sok támogatója van, szilárdan áll a saját lábán és irányítja a saját sorsát. Hogyan lehet mindezt győzni és elérni?**

– Azzal a tudattal és érzéssel, hogy valóban van értelme. Nem akarom, hogy frázisként hangozzon, de minden egyes köszönöm vagy támogató szavazat jelentős motiváció. És nem teljesen csak én irányítom a sorsomat. Minden szakma teret ad a lehetőségekre vagy a szabad elhatározásokra, de ugyanúgy korlátozásokat és felelősséget is jelent. Olyan döntéseket is meghozok, amelyek inkább szólnak a felelősségről, kötelességről, mint a saját elhatározásomról. -g-

(Fotó: Táňa Hojčová)

„Az állatoktól is szerzek energiát, akik hihetetlen módon érzékelik a stresszt és a negatív emóciókat”

BASTRNÁK TIBOR, AZ MKP PARLAMENTI KÉPVISELŐJE, KOMÁROM POLGÁRMESTERE:

Legyen a mi elnökünk!

Az idei elnökválasztással Szlovákiában elindul az a két éves folyamat, mellyel az állampolgárok 5 fontos választás keretében meghatározhatják az ország fejlődésének további irányvonalát. Nagyon fontos lenne, ha a szlovákiai magyar közösség tagjai is kihasználnák a lehetőséget, és részt vennének már az első megmérettetésen: a köztársasági elnök megválasztásán.

Bár sokszor úgy gondoljuk, hogy ez a pozíció nem is fontos számunkra, hiszen sem a posztot, sem a személyeket nem éreztük – nem érezzük magunkhoz közelinek, ám az eltelt évek tapasztalataival szolgálhat arról, hogy állandóan érzékeltetnünk kell a magyarság jelenlétét Szlovákiában. Különösen igaz ez most, amikor a jelenlegi kormány irányítása alatt az ország déli részének fejlődése nincs megfelelő módon biztosítva, megtorpannak a fejlesztések, a rendelkezésre álló anyagi eszközöket főleg más országgré-

szekbe irányítják. A Szlovák Nemzeti Párt által irányított régiófejlesztési minisztérium kiemelt feladatnak tekinti a magyarság el lehetetlenítését: a magyarok lakta területek számára nem biztosítják sem az európai dotációk minimum 10%-át (ami lakossági részarányunknak megfelelő), sem pedig az egyéb fejlesztésekhez szükséges pénzeszközöket a megfelelő arányban. A szintén általuk vezetett Oktatási Minisztérium folyamatos támadásokat folytat a magyar nyelv használata, valamint az anyanyelvi oktatás ellen – teszi ezt valószínűleg már csak azért is, hogy ezzel is megpróbálja elvonni a figyelmet a nemzetiek egyéb diszkriminatív intézkedéseiről és a saját botrányairól.

Sajnos mindehhez támogatást kapnak a jelenlegi államfőtől, aki nemrég kétszáz ezer magyar nemzeti-ségű állampolgár létezését tagadta meg, vagy aki feltételezően a Szlovák Nemzeti Párt megrendelésére nem írta alá a földrajzi nevek anyanyelvi használatát biztosító törvénymódosítást, ugyanakkor a nemzeti kisebbségek védelmében nem emelte fel a szavát. El kell tehát gondolkodnunk: elég-e úgy tiltakoznunk a jelenlegi állapot ellen, hogy nem veszünk részt az elnökválasztáson? Nem kéne

inkább másképp, hatékonyabb formában kifejezni egyet nem értésünket? Véleményem szerint egyértelműen aktív formában kell szerepet vállalnunk, és jelenlétünkkel, szavazatainkkal is meg kell mutatnunk, hogy nem értünk egyet az ország legfőbb közjogi méltóságának jelenlegi irányultságával. Mindent meg kell tennünk, és olyan jelöltre kell szavaznunk, aki reményeink szerint minket is képvisel, kiáll a magyarság érdekei mellett is, ugyanakkor reális esélye lehet az elnökválasztáson.

Az MKP-ban úgy gondoljuk, hogy emberi-politikai tulajdonságai miatt, valamint a közvélemény-

kutatások eredményeinek ismeretében számunkra Iveta Radičová az a jelölt, aki megfelel nemzeti közösségünk elvárásainak, és a választásokon legyőzheti Gašparovičot. Ehhez viszont arra is szükség lesz, hogy a döntő napokon mi is felkeljünk a fotelból, és elmenjünk szavazni: ezáltal tiltakozunk az anyanyelvünket ért támadások ellen, az iskoláinkat ért támadások ellen, az egyéb hátrányos megkülönböztetések ellen! Eljött az idő, hogy megint erős és fontos közösségként mutassuk meg magunkat! Már csak azért is nagy szükség van erre, hogy jövőnk minőségének érdekében komoly

partnernek tekintsenek minket a többségi nemzet. Részt kell vennünk a közélet minden történéseiben! Ezt elmulasztva még sokáig a mostani hatalom irányvonala dominálhat.

A szlovákiai magyarság létszáma, a benne rejlő anyagi-szellemi potenciál nagy értéket képvisel. A további években ezért ne szenvedjük el tétlen módon a hatalom kénye-kedvét! Az elkövetkező választások mindegyikén ott a helyünk!!! Mindenkinek, mindannyiunknak fel kell vállalnia saját részfeladatát: szavazatával támogatnia a demokratikus eszméket, és az igazi haladást képviselő jelöltet – jelöltek!

Iveta Radičová, az MKP Országos Tanácsának ülésén

Iveta Radičová

A pozsonyi Komenský Egyetem szociológia szakán végzett. Tanulmányai befejeztével a Szlovák Tudományos Akadémia (SAV) Szociológiai Intézetében a családpolitikával foglalkozó kutatócsoport koordinátoraként tevékenykedett. Posztdoktorátusi tanulmányait az Oxfordi Egyetemen végezte 1990-ben. 1990 után a Komenský Egyetem Szociológia Tanszékén, majd később Politológia Tanszékén tanított. 1992-ben alapította a S.P.A.C.E. Alapítványt, amelynek 2005 júliusáig volt az ügyvezető igazgatója. Docensi címét a Szociális ismeretség kereszteződéséi – szociális politika problémái (1997) munkájával szerezte meg. A professzori címet 2005-ben ítélték neki oda a Szociális inklúziók és exklúziók folyamatai c. munkájáért. Vendégelőadó professzorként az USA, Nagy Britannia, Svédország, Finnország, Ausztria egyetemeken tanított, valamint az Európai Bizottság szakértőjeként működött a szociális politika területén. 2005 augusztusában pályázat útján nyerte el a Szociológiai Intézet (SAV) igazgatói posztját.

2005 októberétől 2006 júliusáig munka-, szociális és családgügyi miniszter volt. Jelenleg parlamenti képviselő és a parlament Szociális és Családgügyi Bizottságának alelnöke. Emellett a Pozsonyi Komenský Egyetem Pedagógia Karának Szociális Munka Tanszékén tanít.

BAUER EDIT, AZ MKP EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐJE:

Az EU-tagállamok kormányai nem söpörhetik szőnyeg alá a kisebbségi problémákat

Ez év június 6-án tartják az európai parlamenti választásokat. A Magyar Koalíció Pártja képviselőjelöltjeinek listáját csakúgy, mint 5 évvel ezelőtt, Bauer Edit vezeti. Vajon tapasztalt EP-képviselőként milyennek látja az EU jövőjét, és az európai fórumok, intézmények miért oly fontosak az európai kisebbségek számára?

■ Mit jelent ön számára az, hogy ismét az MKP jelöltlistájának élére került?

– Természetesen megtiszteltetés számomra az MKP jelöltlistájának az első helye, főleg annak tudatában, hogy a párt Országos Tanácsa nagy szavazattöbbséggel támogatta ezt. Ez egyben az ötéves munkám megbecsülésének jele is. Nagyon örülnék, ha úgy sikerülne bejutnom ismét az Európai Parlamentbe, hogy legyen legalább egy képviselőtársam is, akinek majd átadhatom a tapasztalataimat. Az Európai Parlamentben ugyanis nagyon fontos a kontinuitás, mert egész másként működik, mint a jellegzetes állami parlamentek.

■ Már csak néhány hónap van hátra az Európai Parlamentbe történő választásokig. Folyik még ott érdemi munka, vagy jobbra már mindenki csak a választásokra összpontosít és a kampánnyal törődik?

– A helyzet inkább fordított. Egy sor olyan jogszabály és jelentés áll befejezetlenül, amelyek rendkívül szorossá teszik az elkövetkező hónapok munkaprogramját. Sőt féltő, hogy nem is tudjuk e választási ciklusban befejezni azt a munkát, amely még vár ránk. Ma még azok a jogi normák vannak napirenden, melyeket a francia el-

nökség égisze alatt készítettünk a különböző bizottságokban. Említhetem itt példának az egész migrációs vagy energetikai csomagot. Én magam is érdekelt vagyok még legalább egy témában.

■ Ön a szlovákiai magyar párt képviselőjeként tevékenykedik az Európai Parlamentben. Schmitt Pál a Fidesz EP-i képviselő

lői csoportjának vezetője a párt programalkotó konferenciáján elmondta, hogy nagyon jó az együttműködés a magyar képviselők között – legalábbis az Európai Néppárt frakciójában –, attól függetlenül, hogy azok melyik országból érkeztek. A szlovák politikusok viszont emiatt olykor panaszkodnak, azzal vádolva Önöket, hogy sokkal inkább képviselik a magyar, mint a szlovák érdekeket. Jogos ez a bírálatuk?

– Kétségtől igaz, hogy Duka Zólyomi Árpád képviselőtársammal többször ki voltunk téve ilyen támadásnak. A szlovák kollégák közül többen nem tudatosítják azt, hogy az Európai Parlament képviselői nem az országot és annak kormányát képviselik, hanem a választópolgárait. Nyilvánvaló, hogy az itthoni problémákra ma már nem lehet kizárólagos belügyekként tekinteni. A kisebbségekkel kapcsolatos problémák az emberi jogok kérdéskörébe tartoznak, és ezért ezeket nem lehet országhatárok közé zárni. Különösen akkor – ahogy Szlovákia esetében többször is tapasztaltuk –, ha a kormányzat részéről nincs mód vagy hajlandóság, hogy azokat otthon, belpolitikai eszközökkel megoldják. Akkor nem marad más választásunk, mint hogy azokat olyan nemzetközi fórumokra vigyük ki, melyeken

megoldások kereshetők ezekre a problémákra. De hiszen tulajdonképpen erről szól az Európai Unió, azaz, azokat a feszültségeket, amelyek az unión belül jelentkeznek, valahogy tárgyalások útján meg kell oldani. Kevesebb gondunk lenne az EU-ban, ha a kormány tudatosítaná, hogy a kisebbségi problémákat nem lehet a szőnyeg alá söpörni, a nacionalizmussal pedig nem lehet kisebbségbarát politikát folytatni. Amíg egy kormány nem tudatosítja azt sem, hogy az ország valamennyi polgárának otthont kell teremtenie, addig az európai fórumok számunkra a jövőben is rendkívül fontosak lesznek.

■ Az MKP az itthoni és az Európai Parlamentben is akkor került leginkább a figyelem középpontjába, amikor 2008 áprilisában a szlovák kormánypártokkal szavazott, azért, hogy az ország ratifikálja a Lisszaboni Szerződést. Ez viszont azóta más országokban zátonyra futott. Hogy látja Ön az államközi szerződés jövőjét, avagy kérdezhetnénk, lesznek Egyesült Államok Európában is?

– Nagyon remélem, hogy valamennyi ország elfogadja végül a Lisszaboni Szerződést, mert ez egy hatalmas előrelépés lenne az Európai Unió eddigi történelmében. És szerencsére az EU mindig is „előre menekült” és mindig szorosabbra fűzte az összetartozás szálait. Már nincsenek sokan azok az országok, amelyek még váratnak magukra. Az írek valószínűleg jövőre új népszavazást tartanak erről, a cseh parlament is lassan napirendre tűzi ezt a kérdést. Én el tudok képzelni egy európai konföderációt, ám Európa sohasem lesz Amerika mása, már csak az öreg kontinensen lévő kultúrák és a nyelvek sokszínűsége miatt sem. És ezeket nagy becsben kell tartanunk, mert éppen ezek adják Európa igazi gazdagságát. Nagy hiba lenne, ha egy nyelvre és egy kultúrára törekednénk. De mindenképpen szorosabbra kell fűznünk az összekötő kapcsolatokat és az európai azonosság érzését. (n)

AZ MKP KÉPVISELŐI

A Magyar Koalíció Pártja Országos Tanácsa decemberi ülésének egyik legfontosabb feladata, a 2009. június 6-ai európai parlamenti választásokra való képviselőjelöltek megszavazása volt. A Hírvivő később még foglalkozni fog választási programjukkal, a kampány részleteivel. Most nézzük meg, kikről van szó, hogyan mutatják be a jelöltek önmagukat, egy-egy önéletrajz formájában. A bemutatkozás sorrendjét a listán való helyezés szerint közöljük. Arra az esetre, ha valamelyik jelölt visszalépne az Országos Tanács Környei Zoltánt és Ágoston Tamást választotta póttagnak.

Képviselőjelöltjeink:

1. Bauer Edit
2. Mészáros Alajos
3. Lancz Attila
4. Albert Sándor
5. Hodosy Szabolcs
6. Bara Zoltán
7. Klenovics Gábor
8. Andrassy Zsuzsanna
9. ifj. Banai Tóth Pál
10. ifj. Keszegh Béla
11. Cúth Csaba
12. Slovák Gyula
13. Agócs Gergely

1. BAUER EDIT

Somorjai lakos vagyok, 2 gyermek édesanyja, 2004 júniusától az MKP európai parlamenti képviselője. Tanulmányaimat a Pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetemen végeztem. Pályafutásom során elsősorban szociálpolitikai kérdésekkel foglalkoztam. 1969-1990 között az Élet-színvonal-kutató Intézet, a Munka és Szociális Ügyek Kutatóintézete, valamint a Szlovák Tudományos Akadémia berkein belül tevékenykedtem.

1990-ben az Együttélés Politikai Mozgalom alapítói közt voltam. 1990-1998, illetve 2002-2004 között a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának képviselőjévé választottak. A Magyar Koalíció Pártja megalakulása után az Országos Elnökség tagja lettem és vagyok mind a mai napig. 1999–2006 között a

párt szociális és foglalkoztatási alelnökéeként 1998-2002 között a Munka, Szociális és Családügyi Minisztérium államtitkári pozícióját töltöttem be. 2003 májusától megfigyelőként ismerkedtem az Európai Parlament munkájával, majd 2004. június 13-án az MKP listáján az EP képviselőjévé váltam. A parlament munkájából aktívan kiveszem a részemet, 3 bizottságban, négy küldöttségben és több frakcióközi csoportban tevékenykedem. Tavaly a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság néppárti koordinátorává választottak. A bizottságokban folytatott tevékenységem fontos részét képezi a 3 nagy jelentés, illetve 9 vélemény, melyeknek jelentésteveje voltam. Ezen kívül számtalan esetben voltam a néppárti, ún. árnyékjelentés-tevé is.

Munkám elismeréseként tartom számon, hogy jelöltek a „MEP Awards 2007 - Az Európai parlamenti képviselők munkájának megbecsüléséért” járó díjra, csakúgy, mint azt, hogy a 2009-es EP választásokon én vezethetem az MKP választási listáját.

Itteni munkám egyik legfontosabb eredményét abban látom, hogy sikerült olyan szövegmodosítást elfogadtatni az Európai Parlamenttel, mely a kisebbségek helyzetének javítása érdekében az önkormányzatiság magvalósítását javasolja.

2. MÉSZÁROS ALAJOS

Pozsonypüspökin születtem 1952. június 18-án. Édesapám műbútorasztalos volt, fiatalon meghalt,

édesanyám egyedül nevelt fel bennünket, három évvel idősebb bátyámat és engem. Feleségem, Csánaky Eleonóra, újságíróként és előadóművészként ismert, magyar-német szakos tanári oklevelét jelenleg Magyarország-Ausztria-Szlovákia régiók közötti együttműködése terén érvényesíti. 25 éve vagyunk házasként, gyerme-

künk, Dávid Szilárd, 13 éves, a püspöki magyar iskola tanulója.

Pozsonyban a Duna Utcai Gimnáziumban érettségiztem, majd a Szlovák Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karának automatizáció szakán folytattam tanulmányaimat. A mérnöki oklevél megszerzése után volt tanáram javaslatára tanár-

ELŐLTJEI AZ EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSOKON

3. LENCSE S ATTILA

jogi diplomát. Diplomamunkámat nemzetközi jogi tárgyú témából írtam.

Első munkahelyemen, a budapesti Oktatási Minisztérium egyik intézményében, a Határon Túli és Felsőoktatás Fejlesztési Programirodában egy évig jogászként dolgoztam, majd csaknem fél évig jogász szakfordítóként, egyéni vállalkozóként kerestem kenyerem.

2001-től vagyok az MKP, 2004-től pedig a (Via Nova-) ICS tagja. Az ifjúsági csoport jegyzésében havi rendszerességgel megjelenő *Minority Report* c. angol nyelvű hírlevél szerkesztőjeként a külföldi döntéshozók számára igyekszem betekintést nyújtani a szlovákiai magyar közösség társadalmi

és politikai életébe, abból a célból, hogy a rólunk kialakított véleményük megformálásánál a mi látásmódunkat is ismerjék. 2001-től a párt külügyi bizottsága munkájában veszek részt, többször képviseltem az MKP-t ifjúsági vonalon. 2003 elejétől egy évig képviselői asszisztensként dolgoztam Pozsonyban. 2004 szeptemberétől az MKP európai parlamenti képviselőjén dolgozom, ugyancsak képviselői asszisztensként. A négy és fél év alatt az európai tárgyú elméleti felkészültségem mellé a napi munkán alapuló gyakorlati tapasztalatot is szereztem, nem kevés operatív, szervezési tapasztalattal kiegészítve. Angolul jól, németül tárgyalóképes szinten beszélek.

1976. február 28-án születtem Vágsellyén. Jelenleg gútai lakos vagyok. Az alapiskolai tanulmányaimat Vágsellyén, a gimnáziumi tanulmányaimat Galántán végeztem. A galántai gimnáziumban kialakult társadalomtudományi érdeklődésemnek megfelelően a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karán folytattam tanulmányaimat, ahol 2001-ben szereztem

4. ALBERT SÁNDOR

Nagykaposon születtem, 1943. május 24-én. Középiskolai tanulmányaimat a Kassai Magyar Tannyelvű Ipariskolában végeztem, majd 1966-ban gépészmérnöki oklevelet szereztem a Kassai Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. Egyetemi tanulmányaim után visszatértem Kassára az ipariskolába, ahol 1990-ig tanárként, majd 1990 és 1997 között igazgatóként tevékenykedtem. 1990-ben szereztem meg a pedagógiai tudományok kandidátusi fokozatát, majd 1997-ben egyetemi docensi címet szereztem a pozsonyi Műszaki Egyetemen.

1997-től 2004-ig a Kassai Műszaki Egyetem Mérnök-tanárképző Tanszékét vezettem. A Selye Egyetem tervezetének egyik kidolgozója, parlamenti betérjesztője, mi-

niszteri biztosa voltam. 2005. január 31-től az első határon túli magyar állami egyetem rektoraként tevékenykedem. 2004 és 2006 között országgyűlési képviselő, a Közép-Európai Kezdeményezés állandó parlamenti delegációjának vezetője, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének tagja és az Európa Tanács Legiszlatív Bizottságának tagja voltam.

Két doktori iskola szakmai bizottságának tagja, az euromérnöki oklevelet adományozó FEANI szlovákiai bizottságának tagja, az európai mérnök-tanári oklevelet adományozó IGIP szlovákiai bizottságának tagja, a Budapest Fórum Európai Regionális Tanulmányok hálózatának tanácsadói elnöke, a Magyar Tudományos Akadémia Köztudományok Osztályának tagja vagyok.

Pedagógiai és tudomá-

nyos tevékenységemért több kitüntetést kaptam: 2002-ben a Szlovák Kormány Ezüstplakettjével tüntettek ki és ugyanebben az évben megkaptam a Magyar Oktatási Minisztérium által adományozott Apáczai Csere János díjat is. 2006-ban a Magyar Professzorok Világtanácsa Pro Universitate et Stientia, majd 2007-ben Fehér Dániel emlékéremmel tüntettek ki nemzetközileg ismert kutatómunkámért. 2008 szeptemberében a Nyugat-magyarországi Egyetem díszdoktorává avattak.

segédként a tanszéken maradtam, s 1983-ban a tudományok kandidátusa lettem. 1994-ben írtam meg a docensi munkámat, majd 2005-ben addigi munkásságommal elnyertem az egyetemi tanári címet.

Munkahelyem 1975 óta a Szlovák Műszaki Egyetem. Tanítok, kutatok, angol nyelvtudásomnak köszönhetően 1990–91-ben a rektori hivatal igazgatója, majd tanszékvezető tanár

lettem. 2008-ban az egyetem a külföldi diákok részére létrehozott egy angol nyelven oktató intézetet, melynek alapítója és igazgatója vagyok.

Az elmúlt évek során előadóként, kutatóként hosszabb-rövidebb időszakokat töltöttem Budapest, Birmingham, Zürich, Róma, Dublin, Nancy, Porto, Athén és Bécs egyetemeken.

Tudományos publikációim, melyek száma mint-

egy 200-ra tehető, egy része szlovákul, több mint a fele (137) pedig angol nyelven, kisebb számban magyarul jelent meg. A szlovákiai szakmai szervezetek közül a Szlovákiai Vegyészmérnökök Szövetségének és a Szlovák Kibernetikus Társaságnak vagyok a tagja, a külföldi szakmai szervezetek közül a New Yorki Tudományos Akadémia, az Európai Biotechnológiai Szövet-

5. HODOSY SZABOLCS

1983. június 7-én Dunaszerdahelyen születtem. Gyermekkorom Hodosban töltöttem. Nagypám, Hodosy Dezső ács-mester volt a faluban, így volt lehetőségem megtapasztalni, milyen az, ha valaki a hivatásának él, ott segít barátain, faluján, református keresztyén egyházán, ahol csak tud, és mi mindennel jár – beleértve a köztisztéletet is. Alapiskolai tanulmányaimat már Dunaszerdahelyen végeztem, ahová 1989-ben költöztünk. 1997-ben tanulmányaimat a Dunaszerdahelyi Magyar Tannyelvű (ma Vámbéry Ármin) Gimnáziumban folytattam. Számomra meghatározóak voltak a gimnáziumi évek. Itt kerültem először kapcsolatba a szervezett diákélettel (diákköri tevékenység, tanulmányi versenyek) és talán itt tudatosítottam először, mit jelent a felvidéki közösségben élni, magyarnak lenni Szlovákiában. Emberformáló évek voltak, és emberformáló közösség – tanárok, mint Cseh Mária, Hölgye István, Penzinger Iván és sokan mások.

2001-ben kezdtem egyetemi tanulmányaimat a jogi karon Pozsonyban, ahol a Werbőczy István Diákklub elnökeként igyekeztem tartalmas programokat szervezni pozsonyi magyar joghallgató diáktársaimnak. Egy ízben sikerült rendhagyó tanulmányutat is szervezni az ELTE Jogi Karára, Halzl József elnök úr és a Rákóczi Szövetség hathatós hozzájárulásával. Mindez – diákköri szerveződés a Diákhálózat berkeiben is (ahol négy évig oktatásügyi alelnök voltam), kapcsolatépítés határon túli magyar diák- és ifjúsági szervezetekkel, valamint az otthon kapott nevelés, kötelességtudat, felelősség a közösségünkért – együttesen járult hozzá ahhoz, hogy 2003-ban az MKP dunaszerdahelyi helyi szervezetének tagja lettem. Ez után aktívan is bekapcsolódtam a „politikába”, az MKP ifjúsági csoportjának, később az MKP ifjúsági társszervezetének megalakításába, illetve jelenlegi működésébe is. Mindemellett 2007-ben kaptam első ízben bizalmat, amikor az MKP Kongresszusa az Országos Alapszabály Felügyelő Bizottság tagjává választott, majd később a Jogi és Legiszlatív Bizottság tagja is lettem. Foglalkozásomat tekintve 2005-től a Nyugat-szlovákiai Villamos Szolgáltató Rt.(ZSE) Igazgatótanácsának irodavezetőjeként dolgozom Pozsonyban.

6. BARA ZOLTÁN

Vágsellyén születtem, a zsigárdi templomban kereszteltek meg. Tanulmányaimat a galántai magyar gimnáziumban végeztem.

Egyetemi tanulmányaimat az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, politológia-angol szakon, posztgraduális tanulmányaimat a Közép-európai Egyetemen (Central European University) végeztem, nemzetközi kapcsolatok és európai tanulmányok szakon. Jelenleg a Budapesti Corvinus Egyetem Világgazdaság Tanszékének doktorandusza vagyok, magyar, szlovák és angol nyelven jelentek meg tudományos publikációim.

Budapesti tanulmányaim után hazatérve Komáromban telepedtem le, ahol a Selye János Egyetem oktatója és számos nemzetközi kutatás és konferencia résztvevője és szervezője voltam. 2002 óta a Kempelen Farkas Társaság, a szlovákiai magyar doktoranduszok és fiatal kutatók szervezetének elnöke, illetve a Fiala Diplomata Cabinetjének programszervezője vagyok. 2004 óta a Magyar Koalíció Pártjának külügyi titkáraként részt veszek a párt külföldi delegációiban, képviselem a pártot az Európai Unió és az Európai Néppárt különböző bizottságaiban, kapcsolatot tartok a nagykövetségekkel és diplomatákkal.

Szomorúan tapasztaltam azt, hogy a felvidéki fiatalok elfordulnak a közélettől és a politikától. Ezért alapítottuk meg a Via Nova Ifjúsági Csoportot, ahol kivettem a részem a Határtalan Fesztivál és Szabadegyetem, a Kapocs Nyári Ifjúsági Táborok és a Beiratkozási Körutak és a választási kampányok megszervezéséből.

Nős vagyok (a házasságot csak ajánlani tudom minden kétkedő fiatalnak), feleségem Királyhelmeccről származik, ahova gyakran és nagy szeretettel utazunk, mivel nagyszüleim is a közeli Kárpátaljáról származnak. Bármelyik pillanatban megszülethet a kislányunk, akit Fáncsi puli és Picúr uszár kutyám is farkát csóválva vár.

vállalni az itt élő magyarok érdekképviseletét. Az értelmiségi és az értelmes politizálás híve vagyok. Ezért vállaltam az MKP elnöki tisztét a pozsonyi püspöki alapszervezetben, s lettem később Pozsony járási elnökségi tag, illetve az MKP OT tagja (1998–2006).

2006–2007-ben Szlovákia svédországi nagykövetségének működve a két ország közti gazdasági és az

egyetemeink közti együttműködés elősegítését tartottam fő célomnak.

A tudományok mellett a társadalmi élet, a nyelvtanulás, a közösségszervezés, a sport, a kultúra is jelentős teret tölt be az életemben. Az EU ténykedési területét ismerve két témakörben vannak hasznosítható tapasztalataim: a tudomány és a felsőfokú oktatás, valamint a környezetvédelem terén.

7. KLENOVICS GÁBOR

1977. november 30-án születtem. Alap- és középiskolai tanulmányaimat szülővárosomban, Szencen végeztem. Végzettségemet tekintve közgazdász mérnök vagyok, a Pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetem pénzügyi menedzsment szakán szereztem diplomát 2001-ben. Jelenleg Brüsszelben élek feleségemmel, Krisztinával és 2 gyermekemmel, Kristóffal és An-

nával. A magyar és a szlovák nyelv anyanyelvi szintű ismerete mellett angolul és franciául is beszélek.

Szakmai pályafutásomat a Pozsonyi Megyei Hivatalban kezdtem, ahol a regionális fejlesztési osztály referenseként megismerkedtem a regionális politikával. 2002-2004 között az MKP külügyi titkáráként tevékenykedtem, tartva a kapcsolatot a nemzetközi

politikai pártokkal, európai intézményekkel csakúgy, mint a nagykövetségekkel. Itt nyertem először közelről betekintést a kül-

kapcsolatok témájába Duka Zólyomi Árpád, a kérdéskörért akkoriban felelős elnökhelyettes mellett. Több ízben vettem részt szakmai képzéseken, amelyek az Európai Unió működésével foglalkoztak, valamint szakmai gyakorlaton az Európai Parlamentben. 2004 szeptemberétől Bauer Edit európai parlamenti képviselő asszisztenseként dolgozom Brüsszelben. Az elmúlt csaknem 5 év folyamán

igyekeztem tapasztalataimat kamatoztatni és segíteni a képviselőasszony mindennapi munkáját, ezáltal sikerült behatóan megismernem az európai intézmények, főként az Európai Parlament működését és mostanra otthonosan mozgok az európai témákban. Emellett természetesen figyelemmel kísérem az otthoni eseményeket, elsősorban a magyar közösséget érintő problémákat.

Mindig is érdekelték a

politikai történések. Ebben nagyapám, Ásványi László szerepe mindenképpen vitathatatlan, aki hosszú évekig volt az MKDM parlamenti képviselője, mindenki „Laci bácsija”. Évek óta az MKP aktív tagja vagyok, többször képviseltem a pártot választási bizottságok tagjaként. Az Ifjúsági Csoport alapító tagja voltam Szencen, és annak helyi és járási elnöke, amíg a kötelességeim el nem szőlítottak külföldre.

8. ANDRÁSSY ZSUZSANNA

1978. március 6-án születtem Dunaszerdahelyen. A Dunaszerdahelyi Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium befejezése után felsőfokú tanulmányaimat a Pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetem Külkereskedelmi Karán folytattam, és 2001-ben szereztem diplomát. 1999-2001-ig a Selye János Kollégium tagjaként Blahó András professzor úr (Budapesti Corvinus Egyetem) vezetésével részt vettem számos szakmai rendezvényen, konferencián.

2001-től 2006 végéig kisebb megszakításokkal az Építésügyi és Régiófejlesztési Minisztériumban dolgoztam (Harna István és Gyurovszky László mi-

niszter urak ténykedése alatt) a Regionális Fejlesztést Támogató Ügynökségben, később pedig az Ellenőrzési főosztály vezérigazgatójaként. Ez időszak alatt (2001-2006) külsősként végeztem a doktorátusi tanulmányaimat a Pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetem Gazdasági Diplomácia Karán. Doktorátusi munkámat Jaroslav Filip professzor úr (in memoriam) vezetésével a strukturális alapok visegrádi államok gazdaságára gyakorolt makroökonómiai hatásairól írtam. Minisztériumi munkám során tapasztalatokat szereztem az Európai Unió előcsatlakozási és strukturális alapjainak felhasználása terén, több-

ször is alkalmam nyílt rövidebb kiküldetéseken részt venni az EU intézményeiben, legtöbbször az Európai Bizottság Bővítési Főosztályán (DG Enlargement).

Jelenleg anyasági szabadságon vagyok gyermekemmel, valamint pályázati tanácsadóként dolgozom a Szövetség a Közös Célokért társulásnak Pogány Erzsébet igazgatónő vezetésével.

9. ifj. BANAI TÓTH PÁL

1975. október 25-én születtem Révkomáromban. A Komáromi járás keleti részében, Dunamocs községben élek. Tanulmányaimat a helyi magyar nyelvű alapiskolában kezdtem, majd a komáromi Selye János Gimnáziumban érettségiztem. Ezután a nyitrai Szlovák Agrártudományi Egyetem Közgazdasági és Menedzsment Tanszékének hallgatója lettem, ahol 1999-ben szereztem mérnöki diplomát üzempálya szakon. Ezután ugyanitt doktorandusként folytattam tanulmányaim, és 2003-ban megszereztem a doktori diplomát, dolgozatom témája az agrártermékek külkereskedelme az EU és Szlovákia között volt. Tanulmányaim

során több nemzetközi ösztöndíjat is sikerrel pályáztam meg, így lehetőségem nyílt külföldi egyetemeket is látogatni. 2000-ben a budapesti Corvinus Egyetemen, 2001-ben az USA-beli University of Delaware, valamint az olaszországi Università della Tuscia egyetemeken tanulhattam rész képzés keretében. A doktorandusz képzés során közgazdasági tantárgyakat oktattam a nyitrai Szlovák Agrártudományi Egyetemen szlovák nyelven, valamint a komáromi Selye János Egyetemen magyar nyelven. Az azóta eltelt időben több nemzetközi vállalatnál menedzserként dolgoztam a komáromi járásban, Pozsonyban, Budapesten és Prágában. Fő szakterü-

letem a logisztika. Folyékonyan beszélek szlovák, angol és olasz nyelven és haladó szinten németül.

Mivel a végzettségem agrárközgazdász, közel áll hozzám a gazdaság, ezen belül is a mezőgazdaság problémaköre. Meggyőződésem, hogy ez úgy Szlovákia, mint szlovákiai magyar közösség szempontjából stratégiai fontossággal bír, ezért a politikában is elsősorban ezzel szeretnék foglalkozni.

10. ifj. KESZEGH BÉLA

1976. május 9-én jöttem a világra Komáromban, ahová a későbbi tevékenységem is nagy részben kötődik. A gyermekkoromat Marcelházán töltöttem, majd az alapiskola befejeztével a komáromi gimnázium diákja lettem. A középiskolában ahhoz az első évfolyamhoz tartoztam, amely már az orosz nyelvet más világnyelvre cserélhette, ezért volt alkalmam az angollal megbarátkozni. Mivel az angol ismerete teljesen új világokat nyitott meg számomra a 90-es évek elején, ezért döntöttem úgy, hogy angol nyelvet és irodalmat fogok tanulni a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetemen. Az egyetem elvégzése után rögtön tanítani kezdtem a korábbi középiskolámban, azonban az édesapámtól örökölt állandó nyüzsgés és tenni akarás nemsokára további lépésekre készítetett. Négy év gimnáziumi légkör után a Selye János Egyetemi Központban kezdtem tanítani gazdasági angolt, ahol lehetőséget kaptam doktori tanulmá-

nyaim megkezdésére is. Ekkor kezdtem el a budapesti „Közgázon” a politológiai tanulmányaimat, amely megnyitotta előttem a politika izgalmas, de sok kihívásokkal teli világát.

Doktorandusként sok tanulmány készítésében vettem részt, számos előadást és konferenciát szerveztem, több szakmai kiadványnak pedig a szerkesztője voltam. Aktívan részt vállalom a Szlovákiai Magyar Doktoranduszok Szövetségének a munkájában. Számos szakmai konferencián vettem részt jó néhány témakörben Európa több országában Litvániától Nagy-Britanniáig.

Képviselői asszisztensként alkalmam volt beleköszölni a politikába a parlamentben, és a későbbiekben az országos szakmai tanácsok tagja lettem. Nagy lelkesedéssel veszek részt az önkormányzati munkában, Komáromban, ahol megtapasztaltam az Európai Unió által is hirdett öngazgatás fontosságát. Brüsszelben és Strasbo-

urgban szakmai gyakorlaton vettem részt, ezért nem ismeretlen számomra az Európai Unió belső világa.

Jelenlegi fő tevékenységemet tekintve az internetes világban mozgok a legtöbbször, mivel meggyőződésem, hogy a modern információs technológia olyan eszköz, amely segít a szlovákiai magyarságnak abban, hogy életképes és ütőképes legyen.

Feleségemmel Komáromban élek. Politikai példaképemnek az édesapámat tartom, aki egész életében a közösséget és a szülőfaluját szolgálta. Ő igazolja vissza nekem Sólyom László újévi beszédében megfogalmazott gondolatát, amely szerint a tisztesség hosszú távon megtérül.

11. CÚTH CSABA

Léván születtem 1978-ban, a Pápai Református Gimnáziumban érettségiztem, mivel szülővárosomban még nem volt magyar középiskola. Akkoriban még a Selye János Egyetem is csak egy szép álom volt, ezért Budapesten jártam egyetemre, az ELTE Jogi és Bölcsész Karára, ahol párhuzamosan jogász és magyar szakos diplomát szereztem. Egyetemi éveim alatt a tanulás mellett színjátszással, focival, a hallgatói önkormányzatban érdekképviselővel, illetve egy környezetvédelmi magazin jogi rovatának vezetésével foglalkoztam.

Jelenleg az ELTE Bölcsész Karának nyelvészeti doktori iskolájában vagyok doktorandusz, a témám a szlovákiai magyar nyelvhasználat, ezen belül is a szlovákiai magyar jogi-közigazgatási nyelv. Fontosnak tartom, hogy merjük használni anya-

nyelvünket, hogy valóban otthon érezzük magunkat Szlovákiában.

Kutatási területem szempontjából a legjobb helyen, a Komáromi Városi Hivatalban dolgozom két éve, ahol a komáromi városi honlap tartozik hozzám, illetve belső fordításokat készítek. A hivatali munka mellett egy időben újságíróként dolgoztam a Delta című regionális lapnál, a múlt évben pedig nyelvészeti órákat tartottam a Selye János Egyetemen.

Már egyetemista koromban bekapcsolódtam a Rákóczi Szövetség munkájába. Itt kezdtem el foglalkozni a szlovákiai magyarság megmaradásának szerintem egyik legfontosabb stratégiai kérdésével, a magyar nyelvű iskolákkal. Amikor másfél évvel ezelőtt a Via Nova Ifjúsági Csoport oktatási alelnöke lettem, programom egyik legfontosabb pontja a Be-

iratkozási Körút megszervezése volt, amely során idén már másodszor jártuk végig az országot.

Az MKP-ban korábban a Lévai Járási Elnökség, jelenleg pedig az Oktatási Szakmai Tanács és az Alapszabály-felügyelő Bizottság tagja vagyok.

Szüleim Léván élnek, szoros kötelékek fűznek hozzájuk, de már saját család alapításán gondolkodunk menyasszonyommal. Ez az év számomra, valószínűleg nemcsak a kampány és a választások, hanem életem legnagyobb döntése, az esküvő miatt marad emlékezetes.

12. SLOVÁK GYULA

1962. december 18-án születtem, rozsnyói lakos vagyok. A rozsnyói Safárik Gimnázium elvégzése után a kassai Technikai Főiskolán szereztem diplomát. Pályámat az Iglói Vasércbányák Rozsnyói Üzeménél, technikusként kezdtem, és mint a munkabiztonsági főosztály vezetője végeztem az üzem megszüntetése után. A rendszerváltást követően szakmai átképzésen vettem részt, és angol nyelvből Cambridge-i oklevelet szereztem. Az elért képesítést a Rozsnyói Városi Hivatal mellett működő Turisztikai Információs Központ elindításánál kamatoztattam. Több nemzetközi idegenforgalmi projektet menedzseltem.

2000-ben a régiófejlesztési minisztériumban, mint osztályvezető kezdtem dolgozni. Feladatom a régiófejlesztési ügynökségek hálózatának a kialakítása volt. A régiófejlesztési ügynökségek integrált hálózatának a

megalakítása után a Régiófejlesztést támogató ügynökség vezérigazgatója lettem. Az ügynökségem a PHARE Program és több operatív program megvalósítását végezte. Szakmai gyakorlaton vettem részt az Európai Bizottság Régiófejlesztési Vezérigazgatóságán. A szerzett tudást a strukturális alapokra való felkészülésnél kamatoztathattam, mikor a programokról tárgyaltunk az Európai Bizottsággal.

Mint Kassa megyei képviselő a régiófejlesztési bizottságban tevékenykedem. Ma, mint szakmai ségek hálózatának a kialakítása volt. A régiófejlesztési ügynökségek integrált hálózatának a

13. AGÓCS GERGELY

1986. július 23-án születtem Vágsellyén. 1992-ben a királyrévi általános iskola diákja lettem, majd négy évvel később a galántai Kodály Zoltán Magyar Tannyelvű Gimnázium nyolcéves tagozatán folytattam tanulmányaimat. 2004-ben sikeresen leérettségiztem, majd felvételt nyertem a Nyitrai Konstantin Egyetem Bölcsész Karára politológia szakra. Jelenleg ötödéves hallgató vagyok, májusban lesz az államvizsgám. Mostanában a diplomamunkámon dolgozom, tanárom Öllös László politológus segítségével. A diplomamunkám témája az MKP megalakulása.

Ami az idegen nyelvekhez fűződő kapcsolatomat illeti, tizenkét évig tanultam angolul, négy évig németül és most har-

madik éve tanulok spanyolul. Angolul folyékonyan beszélek, németül és spanyolul alapszinten.

Viszonylag fiatal korom miatt nincs még hosszú életpálya mögöttem, az eddigi tevékenységimhez nem sok mindent sorolhatnék. 2008 februárja óta vagyok az MKP királyrévi alapszervezetének az elnöke, továbbá az iskolánk megmaradásáért létrehozott helyi koordinációs tanács elnöke is engem választottak.

Ötéves a Selye János Egyetem

„Minden álom valósággá válik azok kezében, akik elég erősek ahhoz, hogy hinni tudjanak benne” fogalmazta meg annak idején Schiller, a nagy német író, költő. Mi hittünk benne és sohasem adtuk fel azt az álmunkat, hogy egyszer lesz felsőoktatási intézménye a szlovákiai magyarságnak. Ezért ünnepeket tartunk a Selye János Egyetemmel.

Az egyetemalapítás régen a királyok kiváltsága volt. Ma a parlament hatáskörébe tartozik ez a jog. És élve ezzel a jogával, 2003. október 23-án a parlament döntött: szlovák képviselő-társaink szavazatainak köszönhetően megszavazták a Selye János Egyetem megalapításáról szóló törvénytervezetet.

A mi feladatunk az egyetem megszervezése és beindítása volt. Egy illyési hasonlattal élve: az volt a feladatunk, hogy a sötét szobába villanyt szereljünk és felkapcsoljuk a csillár első égőjét. Úgy gondolom, hogy ezt becsülettel megtettük. Némi pátosszal azt is mondhatnám, hogy történelmet írtunk! Új fejezetet nyitottunk a szlovákiai magyarság szellemi építkezésében. Az utánunk jövők feladata lesz, hogy folyamatosan ki-gyúljon és fényt sugározzon a képzésbeli csillár valamennyi égője. Ez is óriási kihívás, amely kitartást, kemény munkát és komoly szakértelmet igényel.

Ez az ünnep jó alkalom arra is, hogy **köszönet mondjunk** mindazoknak a hazai és magyarországi politikusoknak, szakembereknek és intézményeknek, akik segítették eddigi munkánkat és akikre a jövőben is bízton számíthatunk. Köszönet mondunk azoknak is, akik csak kívülállóként figyelték az egyetem első lépéseit, de akiknek erkölcsi támogatását mindvégig élveztük. Köszönet jár az egyetem oktatóinak és alkalmazottainak az elvégzett munkáért és a hallgatóknak is, hogy minket választottak. Köszönet mindenkinek, akinek szívügye a Selye János Egyetem.

Örülünk annak is, hogy egyetemünk iránt egyre növekvő érdeklődést tanúsítanak az érettségiző fiatalok és annak is, hogy tevékenységünket figyelemmel kísérik idehaza, és külföldön is. Barátaink velünk együtt örülnek sikereinknek és agódnak gondjaink miatt. Őt esztendő nem nagy idő, de egy induló egyetem számá-

Albert Sándor

ra mégiscsak mérföldkőnek számít. Egyúttal jó alkalom az ünneplésre és az eredmények számbavételére.

Nehéz volt az indulás, és keservesek voltak az első lépések. Gyakran úgy éreztük, hogy magunkra maradtunk, és a bizalmatlanság légköre vesz bennünket körül. De megszülettek az első eredmények, amelyek munkánk sikerét igazolták. A Református Teológiai Karon immár 68 hallgató vehette át a mesterfokú (Mgr.) diplomát és a doktori iskolának is van már végzőse. A Tanárképző- és a Gazdaságtudományi Karokhoz pedig már két alkalommal osztottunk alapfokú (Bc.) diplomát, összesen 286-ot.

Egy induló egyetemmel szemben mindig vannak fenntartások. Vajon megéle-e a következő esztendőt, lesznek-e hallgatói és lesznek-e minősített oktatói? A szlovákiai felsőoktatási intézményekben nagyon sok magyar nemzetiségű oktató, egyetemi docens és professzor dolgozik, közülük mégis kevesen vállalták fel az újonnan alakult Selye János Egyetemet. „Majd később”, „majd ha megerősödik”, „majd ha az egziszten-

hetőséget kaptunk egy önálló, magyar oktatási nyelvű és magyar szellemiségű felsőoktatási intézmény kiépítésére. Talán az önös érdekek kerekedtek felül, de az is lehet, hogy egyszerűen csak konkurenciát láttak a Selye János Egyetemben. Ismerős a képlet, hiszen a magyar történelem sokszor megismételte már önmagát. Gondoljunk csak az 1526-os csatára. Szapolyai János, az erdélyi vajda máig tisztázatlan körülmények között „lekéste” a mohácsi csatát. Állítólag a király, akit tudvalevőleg nem kedvelt, elmentmondásos parancsai miatt, de olyan pletykák is terjedtek, hogy titokban megegyezett a török szultánnal.

2004-ben a nulláról indultunk. Azóta hosszú utat tettünk meg és sok problémával kellett szembenéznünk. Az elmúlt öt esztendő alatt kiépült az egyetem infrastruktúrája és ma csaknem 3000 hallgatónk van. Mégis hiányzik belőle valami. „Az egyetem nem más, mint kutatók, tanárok és diákok közössége, a különböző tudományterületek egymásra találásából megszülető intézmény. Olyan hely, ahol tudás és szándék találkozik” – olvashatjuk a Szegei Egyetem jubileumi évkönyvében. Igen, a szándék és a lélek. A közös akarat és a jó csapat. Mert lehet az intézmény bármilyen szép. Lehet a felszereltsége bármilyen jó, mit sem ér, ha hiányzik belőle a lélek. Ha hiányzik a „csapat”, amely hajlandó tenni és áldozatokra is képes

abba a helyzetbe, hogy a pedagógusok egy része által vállalt értékek és az egyetem által megfogalmazott jövőkép és küldetésnyilatkozat között bizony kevés az összhang. Ezt a jövőben kompromisszumok megkötésével, de akár áldozatok árán is kezelni kell. Szigethy Gábor írja a veleneci utcákon festegető emberekéről, hogy ezek az emberek valamikor tehetséges festőként indultak. Új világról álmodtak. Mesélni akartak életről, halálról, bosszúról, szerelemről. Aztán az évek sűrűsödtek, az álmok koptak. És amikor kialudt bennük a csodaváró hit, már csak életben maradni akartak. És megszűntek festők lenni. Mesteremberek lettek! Természetesen ilyen mesteremberekre is szükség van, de az egyetemet mégiscsak azok viszik előre, akik álmodni mernek, akik küldetésüket hivatásként élik meg, és akik tudatosítják, hogy történelmet írunk, ezért felelősségünk is óriási.

Egy fizikus barátom szokta mondogatni, hogy a tanítókkal az a baj, hogy mindegyikük azt hiszi, hogy saját tantárgya a legfontosabb, miközben megfeledkeznek arról, hogy a legfontosabb mégiscsak a fizika. Mi, szlovákiai magyarok viszont tudjuk, hiszen ez tartotta bennünk a lelket évtizedeken át, hogy iskoláinkban a **fő tantárgy az anyanyelv kell, hogy legyen**. Az anyanyelv fontosságával kapcsolatban érdemes Márait idézni, aki nem kevesebbet állít, mint azt, hogy „A nép és az ország még nem nemzet. A nemzet a nyelv. Mert a nyelv tartja össze a nemzetet. A nyelv művelésének pedig értelemszerűen legfontosabb helyszíne az iskola. Az iskola, az anyanyelvű iskola, tehát megmaradásunk záloga. Ezért van szükség Szlovákiában is magyar iskolákra és ezért van szükség a Selye János Egyetemre is.

Az elmúlt öt esztendőben gyakran szembesültünk azzal a kérdéssel, hogy **van-e jövője a Selye János Egyetemnek?** A pesszimista válasz természetesen az lehetett volna, hogy **nincs**. Az optimista meg az, hogy **van**. Mi viszont szentül hisszük, hogy ha valamennyien akarjuk és teszünk is érte, akkor **lesz!** Akkor 10, 20 és 100 év múlva is lesz jubileumi ünnepség a Selye János Egyetemen.

Albert Sándor

Az MKP Országos Tanácsa 2008. december 13-i ülésén állította fel – titkos szavazással – az EP-jelöltlistát. A képen: Köteles László a választás eredményét ismerteti.

Albert Sándor rektor Magyarország köztársasági elnökét, Sólyom Lászlót üdvözlö az egyetem falai között

ciája biztos lesz” volt a kitérő válasz a hívó szóra. Számunkra ez jelentette az elmúlt öt esztendő talán legnagyobb csalódását. Pedig 2003 előtt mennyire akartuk az egyetemet. És amikor több mint 8 évtizedes váromlás után álmunk valóra vált, azok az intézmények is ellenünk fordultak, ahol valamilyen szinten magyar nyelvű oktatás is folyik. Talán mást vártak, és nem tudatosították, hogy a Kárpát-medencében egyedülálló le-

a közös cél érdekében. Mert az egyetemet nem az épületek hozzák létre, hanem a szív és a lélek teszi azzá.

Igaz, hogy az elmúlt esztendők során felállt az oktatói gárda, de ez még korántsem tükrözi elképzeléseinket. Az oktatók kiválasztásakor ugyanis többnyire azokra esett a választás, akikkel akkreditálni lehetett az oktatási programot, ill. akik hajlandók voltak felvállalni a Selye János Egyetemet. Így jutottunk el

Nyelvében él a nemzet, avagy a beiratkozás és anya- nyelvünk összefüggései

„A nyelv a kulcsa a tudományoknak, út, mód, eszköz a bölcselkedésre.” (Kármán József)

Olvassuk el és járjon át bennünket a büszkeség, hogy a magyart mondhatjuk az anyanyelvünknek!

Jakob Grimm meseíró (XIX. század), aki egyben az első német tudományos nyelvtan megalkotója is volt, mondta: „a magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet”.

N. Erbersberg bécsi tudós (XIX. század): „Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság.”

George Bernard Shaw drámaíró mondta: „Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékesebb lehetett volna. Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőttől duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit.”

Grover S. Krantz amerikai kutató: „A magyar nyelv ősisége Magyarországon (...) meglepő: úgy találom, hogy átmeneti kőkori nyelv, megelőzte az újkőkori kezdetét (...) az összes helyben maradó nyelv közül a magyar a legrégebbi.”

Ove Berglund svéd orvos és műfordító: „Ma már, hogy van fogalmam a nyelv struktúrájáról, az a véleményem: a magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke.” (Magyar Nemzet 2003. XII. 2. 5. o.)

Teller Ede atomfizikus halála előtt pár évvel ezt mondta Pakson: „Új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar.” (Mai Nap, Budapest, 1991. 9.)

ICS-ELŐZETES

Ifjúsági Bál

A Via Nova ICS március 21-én szeretettel várja a szórakozni vágyó fiatalokat báljára, melyet Rimaszombatban a kultúrházban szervez. A bál vendége MC Hawer lesz. További információk Ciprusz Zoltánnál a +421 911 635 920-as telefonszámon, vagy a zolo-46@azet.sk e-mail címen, illetve Stubendek Ákosnál a +421 908 853 937-as telefonszámon vagy a stubendek@yahoo.com e-mail címen.

Tátra 2009

A Via Nova Ics idén ismét megszervezi téli táborát, mely hagyományosan nem csak az előadásokról szól, hanem a sportolásról és a túrázásról is. Az idei tábor 2009. február 26-a és március 1-je között kerül megszervezésre Kakaslomnicon (Velká Lomnica). A program a kampány jegyében telik, hiszen a választásokon sikereket elért ifjúsági szervezetek beszámolóit is meghallgathatjuk majd, vendégünk pedig Duka Zólyomi Árpád lesz, valamint csoportos kirándulást és koszorúzást szervezünk a Thököly mauzóleumhoz Késmárkra. További információk a +421 903 928 913-as telefonszámon, illetve a neszmeritunde@gmail.com e-mail címen Neszméri Tündénél.

Beiratkozási Körút

A 2007-es év után 2008-ban a Via Nova ICS ismét megszervezte a Beiratkozási Körutat, tudatosítva és fontosnak tartva azt a tényt, hogy megmaradásunk lényege a magyar nyelven való tanulás, hiszen a magyar iskola a magyarság jövőjében való hitre nevel, miközben a magyarság hagyományait ápolja.

Az idei körút szeptember 18-án egy konferenciával kezdődött, ahol Szarka László, Neszméri Tünde és Cúth Csaba tartottak előadást a magyar iskola előnyeiről. Az idei körútnak eddig számos állomása volt, de januárban tovább folytatódott a rendezvény-sorozat. A beiratkozási kampány zárásaként egy értékelést fog majd kiadni a Via Nova ICS elnöksége. S addig is eme írásban néhány helyszínről olvashatnak értékelést.

A körút első állomására Bényben került sor november 25-én, ahol egy szülői értekezlet keretén belül a szülők meghallgatták mások és elmondhatták saját véleményüket a magyar iskoláról. Utána, november 28-án Szencen járt a körút, egy karácsonyi vásár keretén belül. Szencen az iskolás gyermekek is köszöntötték az óvodásokat, elmondva ezzel azt, mindenkinek sok szeretettel várnak az első osztályba. Ugyanekkor járt a körút Érsekétyen is, ahol a gyermekeket kézműves foglalkozások is várták.

Mikulás-nap környékén a körút az ajándékozás jegyében telt, hiszen a gyermekeket az ICS tagjain kívül a Mikulás bácsi is meglátogatta. A szülőket viszont a DVD várta, melyen sikeres és híres emberek mondják el véleményüket arról, nekik mit adott a magyar iskola. A gyermekek Tardoskedden és Ipolyba-

logon találkoztak a Mikulással.

A legnépesebb állomásunk Komáromban volt december 11-én, ahova több mint 500-an látogattak el, jelen volt mind a hét óvoda. A vendégek pedig nem csak ajándékot kaptak, hanem a gyerekek élvezheték az ugrálóvárat is. Az érdeklődőknek az iskolások programmal is kedveskedtek, illetve süteménnyel, hogy érezzék, szeretettel várjuk őket az iskolások közé. Somorján a gyermekeket két napon át látta vendégül a program, 11-én és 12-én, ahol mindenki megkapta a Somorja és Vidéke Társulás karácsonyi csomagját is.

Azon a hétfőn több helyen is jártunk, ellátogattunk az érsekújvári iskolába, ahol a program már a Karácsony jegyében telt, és a gyerekeket Benes Ildikó és Póthe István színészek szórakoztatták. Pozsonypüspökön is a Karácsony jegyében zajlott a rendezvény, a gyermekek az ugrálóvárat és az arcfestést élvezték a legjobban, valamint megtudhattam, hogy van olyan óvadás, aki

az iskolát már a magáénak tudja, ez elég biztató az iskola szempontjából. A szülők a gyermekek kézműves foglalkozásain készített ajándéktárgyakat is hazavihették.

Rimaszombatban és Szencen bebizonyosodott, hogy a Csemadokkal karöltve a fiatalok vonzó programot tudnak szervezni, hiszen mind a két helyszínen együtt szervezték a kampányt. Rimaszombatban az iskolások szórakoztatták a közönséget. Szencen az óvodások és iskolások műsora után Rigó Mónika lépett színpadra. Az ipolyi szülők is ezen a hétfőn találkoztak a magyar iskolákat népszerűsítő kampánnyal, ahol Zsapka Attila kötötte le a gyermekek figyelmét. Paláston is járt a rendezvény, ott Badin Ádám és mese-színháza várta a gyermekeket. Dunaszerdahelyen december 17-én jártunk, itt a

magyar iskolába készülő gyermekek ajándékcsoomagot is kaptak.

2009. januárjában is folytatódott a körút, 15-én Nagymegyeren, 22-én Párkányban, 25-én Udvardon, 30-án Köbölkúton, február 6-án pedig Zselízen volt állomása a kampánynak.

Tudatosítani kell, az anyanyelvi oktatás a leghatékonyabb a gyermek szempontjából, hátrányosan érintheti ugyanis fejlődését, ha egy nyelvi környezetből kiszakadva, idegen szavakat hallva, nem

érti a tanító néni magyarázatát. Az sem mellékes, mikor a magyar iskoláról beszélünk, hogy a magyar nemzetnek 13 Nobel-díjasa van: Az iskolák szintjére lefordítva ez annyit jelent, hogy a magyar tanítási nyelvű iskola a világnak több, mint 10 olyan tudóst adott, akit Nobel-díjjal jutalmaztak.

Az USA-ban egy bizottságot állítottak fel, a bizottság a következő megállapításra jutott: a magyar nemzetiségű tudósok mindannyian anyanyelvükön tanultak. A sajátos gondolkodásmód és logika eredménye a magyarok erős konkrétumérzéke, melynek

gyökerei a nyelv szerkezetében, különleges logikájában találhatók. A magyar nyelv sajátos vonása a tárgyyszerűség, a konkrét hasonlatokra, képekre épülő kifejezésmód. Egyetlen más nyelvben sem figyelhető meg a képszerű gondolkodásmódnak annyi jellemzősége és olyan gazdagsága, mint a magyarban. A szellem és a nyelv csodálatos összefonódásának vagyunk tanúi, áll a bizottság jelentésében.

Neszmeri Tünde

